

Společenství čerpacích stanic nesouhlasí s novelou zákona o pohonných hmotách

► Jedním z cílů zákona o pohonných hmotách bylo „vyčistit“ trh od lokalit, kde je sice možno tankovat pohonné hmoty, ale kde nejsou dodržovány základní zákony a vyhlášky na ochranu vod, ovzduší, bezpečnosti práce, požární předpisy a podobně... To zákon naplnil tím, že jasně definoval, za jakých stavebně technických podmínek je možno pohonné hmoty prodávat. Termín pro splnění těchto podmínek skončil k 31. 12. 2006. Navrhovatelé novely však tvrdí, že pumpy neměly dostatek času se přizpůsobit podmínkám zákona.

Podle názoru SČS zákon o pohonných hmotách v podstatě žádné nové povinnosti pumpám nestanovil. Jen shrnul fakta platná z jiných právních předpisů a stanovil značné sankce za jejich nedodržování. Od vydání zákona (konec června 2006) do termínu, kdy všechny pumpy musely podmínky zákona splňovat (31. 12. 2006) uplynulo půl roku, tedy doba dostatečně dlouhá. Ale například zákon o vodách, který stanovuje nezbytná opatření proti ohrožení podzemních a povrchových vod platí již několik let. „Pumpy-nepumpy“ tedy měly na splnění podmínek nikoli jen půl roku, ale na většinu z nich dokonce několik let. Argumentovat tedy nedostatkem času je neobjektivní.

Navrhovatelé novely tvrdí, že zákon v této podobě poškozují především drobné pumpaře a nahrává velkým společnostem.

Podle názoru SČS je to však přesně naopak. Pokud někdo prodává pohonné hmoty z „pumpy-nepumpy“, pak obvykle prodává „někde za rohem“ a za značně levnější ceny, než je obvyklé. Takový postup ohrožuje právě majitele jednotlivých pump, nikoli velké sítě.

Velká síť si výpadek v maržích v jedné lokalitě snadno kompenzuje tržbami na jiných místech. Takovou možnost malý soukromník nemá.

Navrhovatelé tvrdí, že se tím omezuje možnost přivýdělku zejména pro zemědělská družstva. Pokud má navrhovatel zájem umožnit prodej ze zařízení, která zásadním způsobem ohrožují životní prostředí, pokud má zájem podpořit nerovnou hospodářskou soutěž (protože každý, kdo postavil řádně zkolaudovanou čerpací stanici vynaložil nemalé finanční prostředky na to, aby splňovala všechny předpisy, zatímco jeho v parlamentu obhajovaný konkurent je nesplňuje), pak má bezesporu pravdu. Společenství však – na rozdíl od předkladatelů novely – obhajuje tržní principy a rovnou hospodářskou soutěž, tedy stejná pravidla pro všechny, dodržování zákonů a odpovědnost vůči životnímu prostředí.

Na závěr uvádí SČS jako perličku „Koucourkovský paradox“

Pokud Poslanecká sněmovna zákon přijme, pošle jej do Senátu a následně prezidentovi, lze novelu očekávat ve Sbírce nejdříve koncem dubna. Zákon tedy začne platit 1. 5. 2007. Životnost „pumpy-nepumpy“ má být podle návrhu prodloužena do konce října 2007. Co to znamená? Že majitel takové pumpy prodával s tolerancí státu (který si neuměl zkontrolovat, že pumpa nevyhovuje jiným zákonům) pohonné hmoty veřejnosti do konce prosince loňského roku. Nyní má zavřeno. Od května bude mít opět povolený prodej, aby koncem října s konečnou platností zavřel.

Na tuto problematiku rádi otiskneme názory i ostatních zainteresovaných stran, především ze strany předkladatelů této novely a provozovatelů malých čerpacích stanic.

